Žalářní upomínka českého žurnalisty.

Deset let! Jak to utíká přese všechnu trampotu a svízel! Ještě nám zní v uších ten ošklivý klíč, bouchnuvší na osmnáctém temínku kostnatou rukou ředitele, vyžádaného strážníka, ještě vidíme ono první bouchnutí železných dveří za sebou, ještě se nám mihají na očích ty mříže v okénku a stropu ... a přece již deset let!

Byl 8. listopadu roku 1868. Ostrý, mrazivý vichr smetal po ulicích prvním sněhem, házel ho celé chomáče chodcům do očí a nerespektoval při tom ani těch četných hlídek policejních, které se braly dílem k Emauzským klášterům, dílem — na Bílou Horu. V Emauzích další studenti sloužili toho dne mši a na temeni Bílé Hory mělo se složit několik věnců s černými stuhami. To se ovšem nemohlo strpět za liberální éry Herbstův a Giskrův, obzvláště ana již od čtyř neděl vězela ta malicherná Praha ve hlubém stavu — výjimečném.

Nám sic redaktorům bylo hej: nás už nemohli sebrat, my už byli. Těžké dubové dveře s jedné, silné mříže železné z druhé strany a střecha novoměstské radnice nad hlavou — v takovém futrálu nemůže se přece člověku věru již nic lidského přihodit. Myslíte do opravdy, že nemůže?

Na věži novoměstské odbila desátá.

V chvíli ta se zaskřípaly zámky ve dveřích u chodby vedoucí k vězením. V separacích prvního i druhého patra novoměstské radnice nastal šramot. Co to bylo? Nic. Všednost: Asi 20 českých redaktorů šlo na "luft". Blahoslavený "luft"!

Na tom by měl pan Bělohoubek konat studia. Pomyslete si špinavý, nevelký dvorek, obehnaný odevšad dvoupatrovou zdí, žlutou jako lupen na podzim; a v těch zdech okénko vedle okénka, onen povědomý nízký čtverec s mřížením, za nímž tu i onde bledá, mrzoutská tvář, někdy dvě — to tak kontura. Z jednoho kouta vyrážela přízemními okny kuchyňská pára a zápach všelikých těch lahůdek, kterými traktér trestnice nás chtěl v poledne "překvapit"; — v druhém koutě čpěla plíseň ze sklepů, kde prachnivělo staré šatstvo, skonfiskované haldy novin, vykuchané žaludky domněle otrávených a bůh ví jaká ještě vzácná corpora delicti. V třetím koutě rozsekávalo několik trestníků staré lanoví a dělalo ze starého konopí novou kudel, nač ani nevím — ale že bylo od prachu kolem nich až černo, to vím ještě dnes. V čtvrtém koutě konečně byla "popelnice", ne sice zrovna pro Schliemanna, ale slušná. Několik for popelů vždy v ní bylo nahromaděno. Co jsme nebyli starožitníky, říkali jsme té antice po prostu: smetiště.

Avšak buďme spravedliví; každého dne se přece z ní popel nevyvážel, větrno také vždycky nebylo a těch šest neb sedm až do kmenů okleštěných agátů mohlo nám konečně při trošce fantasie nahradit přírodu do libosti. Nebožtík rada Neumann, náš dobrodinec a inšpektor, býval aspoň na tyto "své" oholené agáty do opravdy hrdým. To byla tedy naše denní procházka. Hodinu ráno, hodinu odpoledne. Dnes nebyla zrovna lákavou, ale přece jsme šli všichni. Když jsme se sešli ze všech chodeb, bylo nás přes 30. Redaktoři, "táboriti", "Herbstovci", "velezrádci"—Pražané, venkované, rolníci, studenti, spisovatelé, dělníci, obchodníci, mladí, staří — slovem, až na "vysokou šlechtu" úplné zastoupení dle zájmů. Herbst se patrně nechtěl dát zahanbit od Schmerlinga. Ještě ji vidím v duchu tu naši četu řádnou, jak se zvolna točila kruhem po dvorku, vždy dva a dva, někdy v živém hovoru, někdy s jasnou odhodlanou, téměř vyzývavou tváří, jindy zase s písní na rtech a někdy opět mlčky se svislou hlavou a zachmuřeným okem ... Neboť v kriminále to již tak někdy na člověka "sedne", buďsi sebe otuženějším kozákem.

Dnes podobalo se, jakoby to bylo "sedlo" na nás na všecky. Zpropadený 8. listopad! Nebylo nás hrubě ani slyšet. Ani Sávu Rajkoviče ne. Však po chvíli měli jsme vypadat jinak. Strážník provádějící nového "nájemníka", prohodil mimochodem několik slov jednomu z nás.

Nejdříve se zvěstavě obrátí: "co že je venku?" A již stojíme všichni a naslouchámo, "Venku", t. j. v Emauzích, srifkají. Právě prý vedli několik studentů asiem ranních. Teď to s nás — spádlo. Mlčky jsme byli jako by do nás ctnosti nalili. Jeden hoal s jedno hovor. "Víte, co bychom měli učinit?" ozve se v tom přítel P.— "světit tryzna bělohorskou ode, když se to na svobodě nesmí," "Ba věru," přisvědčuje ihned vedlejší Z. H., "dokažme jim, že nás ani v kriminále ještě nezlomili!" A za hlasitého jásotu Srba Rajkoviče přijat zvorně návrh, že dnes večer světi památku bělohorských mučenníků. — Jednalo se jen o to, jak?

Pospolu jsme rokery trávit nesmělí, poznávralit nás vždy tolikopo dvou, nejvýše po třech do jedné cely, nad to jsme byli rozestrkáni po všech patrech a chodbách. Však jednu záležitost jsme měli na štěstí přece společnou: okna našich separací šla vesměs do jednoho a téhož dvora.

"Já vám povím, co uděláme — osvětlíme kriminál."

"A zapějem si při tom Bělohorskou."

Oba návrhy bez debaty přijaty, a "tábor" náš se rozešel zcela jiný než se byl sešel. Kdo byl by o rějškou hodinu později mohl nahlédnouti kradmo do různých těch separací, v nichž seděla "čísla" politická — byl by nás sotva poznal při podivném zaměstnání. Pomocí nejprimitivnějších přístrojů robily se tu transparenty, stojánky na svíčky, lampiony, jeden kreslil, druhý psal, třetí vyřezával, čtvrtý lepil. Starý strážník moh' si hlavu ukroutit podivením, že si objednáváme svíčky po librách — však vyložili jsme mu šťastně, že k nim tak přijdem o něco levněji. Do odpoledního "luftu" byly svíčky zde.

Prostředkem "konkálů", těchto neocenitelných našich Merkurů v čemrhových spodcích a kazajkách, rozdaly se rozkrájené svíčky do všech cel, tedy i sprostým, neboť heslo znělo: žádné okno nesmí zůstat tmavo. Když jsme se pak sešli opět na našem Alhambrovském dvoře, dostal z nás již každý opis "Bělohorské," která byla venkovaným dosud méně známa. Nezbývalo tedy než ustanovit hodinu slavnosti a učinit některá opatření pro případ překvapení. Zvolena hodina sedmá a uloženo kollegům z cel, jichž okna hleděla přímo přes dvůr na protější chodbu kancelářní, aby bedlivě pozorovali každé vrtnutí na chodbě a dali ihned znamení. Bylo toho třeba, poněvadž náš dobrodinec a inšpektor pan rada Neumann rád se omeškal přes čas v kanceláři. Upřímně řečeno, dráždilo nás přání, aby zahlédl naši slavnost, ale postihnout nás nesměl, tenť by nám byl posvítil! — Večer, rozumí se, tentokráte byl k nedočkání. Konečně ale přišel přec. "Karlíček" (hlásný na věži novoměstské) "zarudloval" (odbíjel) sedmou. Nevyzněl ještě ráz zvonu poslední a již bylo ve všech oknech živo. Na všech mřížích bělaly se ruce, pevně se držící o studený prut (neboť na okno se muselo vyšplhat), ještě chvíli a — celý dvůr rozjasnil se světlem.

Nezůstalo vskutku jedině okno neosvětlené. Zrovna proti chodbě kancelářské, tuším, že v seperaci Rajkovičově, skvěl se mezi mřížemi transparent s nápisem: "Nedáme se!" Hned vedle opět jiný s nápisem: "Hrom a peklo, marné vaše proti nám jsou vzteky," — opodál zase vztýčili prapor českých barev s černým fábcrem, — jinde opět měli lampiony s odznaky volnosti atd. atd. V tom zazněl první akkord písně. Dávno již nepěli jsme tklivý nápěv její s takou vroucností jako tentokrát. Vážně a velebně rozlehaly se ty zvuky tichem nočním — písně svobody v žaláři. Byl to okamžik, jakýž se nezapomíná. Zpěv dozněl — nastala chvíle odmlčení. "Sláva památce mučenníkův bělohorských!" ozve se hlas z přízemí, a mocné "Sláva" rozléhá se unisono dvorem. V tom zašramotí kdes okno a "Pozor!" "Doiš!" velí se hned na to z protějška. Když Tvůrce řekl "budiž světlo!" nemohlo být rychleji na světě světlo, než nyní bylo v kriminále tma. A se tmou hrobové ticho. Mlčkem byl celý kriminál pohřben v nejtvrdší spánek.

U dveří, které vedou z chodeb trestního soudu k žalářům, znenáhla zvonek. Tehnuto třikráte silně za zvonek. Strážník, který stál na chodbě, neměl o našem illuminování ovšem ani zdání; byliť jsme okénka ve dveřích co nejpečlivěji hounami zastřeli, tak že ani paprsek světla nemohl proniknout k němu na chodbu. Mohl nanejvýš stydět trochu zpěvu a to není v kriminále nic nevyhýbajícího. Jde otevřít.

"Co se to tu děje! Vy to trpíte?" křičí pan rada do chodby. Uhobý strážník trne. "Zde nic, prosím" — vypraví ze sebe. "Pěkně nic," slobí se pan inšpektor ještě víc, "uhlídáme hned, otevřte tato cela, ale byl transparent!" Cela na konci chodby, kde nalezli se tři "táboriti" z venkova, se otevře. Ředitel: bouřcování tvrdě spících, křik, prohledávání postelí a všech koutů — však bez výsledku.

O jakémsi transparentu ani stopy! "Zavřete", velí pan inspektor, "však já tomu přijdu na kloub". A chvátá na druhý konec chodby. Strážník hlomozně za ním. Opět zarachotí dveře, opět se otvírá cela. "Co to bylo?" "Nic", odpovídá lakonicky ze své pryčny Rajkovič. "Jakže, nic?" hubuje p. Neumann, "což pak myslíte, že nevidím?" "To my nevíme, co jste viděl", odtuší zase s olympickým klidem náš Srb, "ale bouřit nás v noci nemusíte!" — "Nuže přesvědčíme se, kde byl ten transparent, vždyť jsem jich přece viděl několik" — a obrátiv se k strážníkům komanduje pan inspektor znova: "Prohledněte celu!" Strážníci vrhnou se s povinnou energií na slamníky, šaty, boty, knihy, leč kdyby obrátili separaci z vrub na vrub, o transparentu ani potuchy. "Nejspíš to vyhodili oknem!" míní pan Neumann a již se ženou prohledávat dvorek. S jakým výsledkem, dá se pomyslit. Příštího dne, rozumí se, nastalo vyšetřování; popsalo se papíru až dost, ale nevyšetřilo se pranic. Neboť my přece na sebe nemohli podívat a ta naše tajná skrýš ve zdi mezi dveřmi není snad vypátrána podnes. —

K. T. v "Nár. List."

Rozmanitosti.

— Do světové výstavy vybráno vstupného za květen 1.278.860 franků, za červen 1,951.103 fr., za červenec 1,823,176 fr., za srpen 1,968.336 fr., za září 2,674.104 fr., za říjen 2,925.330 franků, dohromady tedy 12,621.908 fr. Roku 1867 trvala výstava 7 měsíců a vynesla jen 9,946.417 fr.

— Mezinárodní nemoc. — Slavný lékař byl povolán k šlechtičně, aby jí pomohl v těžké nemoci. "Jak je Vám, milá paničko?" tázal se. — "Jsem baronka," podotkla nemocná špičatě. "Z té nemoci Vás vyléčiti nemohu, milá paničko. Poroučím se."

— O stavbě bosenských železnic oznamuje se následující: Trať Bahaluka-Nový-Dobrlín bude již brzy dostavena a ministerstvo války ji otevře dne 1. prosince Téhož dne otevře se i nová, 21 kilometrů dlouhá trať od Dobrlína do turecké Kostajnice. Na trati pracují jak vojáci tak bosenští nádenníci za 60 kr. denní mzdy.

— Tlučení do hlavy příčinou padoucí nemoci. Dr. Westphal dokázal mnohými pokusy na morčatech, že lze vzbuditi padoucí nemoc klepáním na hlavu. Nyní dává dr. Kestel v New Yorku nový doklad, že u 24letého muže, jenž dříve zcela byl zdráv, ranami do hlavy padoucí nemoc se vyvinula a připomíná, aby všichni, kdož nad dětmi dozor a moc mají, netrestali jich pohlavky, políčky a podobnými tresty.

— Makedonští povstalci rozložení od Ochridy k Razlagu a Seresu čítají 21.000 m. Zbraň a náboj si kupují sami. Ty dni poslali sereskému biskupovi list, žádajíce ho, aby vyzýval k vlasteneckým sbírkám pro povstání.

— Evropská komise v Bulharsku jmenovala jednohlasně inspektora turecké banky, Šmidta, jenerálním direktorem financí ve Východní Rumelii. Finanční výbor navrhnul, aby předseda komise byl vyvrán, aby oznámil ruským úřadům jmenování Šmidtovo a vyzval je, aby Šmidtovi odevzdaly kasu a finanční archiv Rumelii. K oznámení mělo být připojeno, že má vše na kvap. Kníže členové komise prohlásili, že není tak na kvap, jak se některým pánům z komise zdá.

— Hloubka mořská. — Baltické moře (mezi Německem a Švédskem) jest hluboké pouze 39 metrů. Adriatické moře mezi Benátky a Torstem 42. Největší hloubka kanálu La Manche nepřekračuje 96 m., kdežto jihovýchodně od Irska obnáší hloubka v moři otevřeném 960 m. Ulina Gibraltarská na svém nejužším místě jest 320 m. hluboká, o něco na východ však již 960 m. Na pobřeží španělském obnáší téměř 1920 m. 250 angl. mil od Nantucketu (přístav v Atlantickém oceánu, patřící k Massachusettu) před mysem Codem nebylo dosaženo v hloubce 2460 m. ještě mořského dna. Největší hloubku má ovšem Atlantický Ocean. Západně od mysu Dobré Naděje obnáší hloubku tohoto oceánu 5120 m. a západně od ostrova sv. Heleny 8960 m. Za průměrnou hloubku Atlantického oceánu bčře se 8320 metrů a Tichého oceánu 6400 metrů. (Metr se 3 střevíce.)

— Za války rusko-turecké byly vojenské dodávky od ruské vlády poprvé svěřeny soukromnému družstvu Kohena, Varšavského a Horvice — jak se jmen patrno, židů. S vrozenou plemenu tomu poctivostí postarala se tato kompagnie o profit, který obnášel mnoho milionů. Dodávky jejich byly co nejšpatnější,—jestli k nim vůbec došlo — a množství bylo vykázáno padělanými listinami. Podvody ty byly tak křiklavy, že konečně ruská vláda nařídila vyšetřování proti této čistě společnosti a přišly na jevo věci neslýchané. Účastníci tušili, že by při nejmenším seznámili se se Sibiří a proto se záhy odstranili, nechavše kauci ve štichu, která arci u porovnání s podvody je malá, obnášejíc as půl druhého milionu. Oděské policejní ředitelství vydalo nyní zatykač na Mordka Kohena, Vladimíra Kohena, Samuela Varšavského a Abrahama Arnošta Horvice.

— Původ Afganů. — Mezi rozličnými domněnkami o původu Afganů, národa, proti němuž se strojí nyní Anglie v Asii do pole, zasluhuje zvláštní pozornosti k vůli své originálnosti domněnka z časopisu "Times." Na základě listu syna pověstného znalce indického plemene Wheelera, tvrdí "Times" do opravdy, že jsou Afgani původu židovského. Jsou to potomci někdejších nepokojných a sporných židů, kteří se v Sichem vzbouřili proti Roboamovi a klaněli se v Bethelu a Daně zlatému teleti. Afgani sami vypravují, že pocházejí od Saula, syna Kisova. Dělí se v rody, klany a rodiny, losem rozdělují mezi sebou podmaněné krajiny, obětují na povýšených místech a znají obřad spojený s vyháněním "očistného kozla" do pouště. Rys líce Afganů patří k židovskému rázu, leč mluva nepodobá se hebrejské a nemá s ní žádné příbuznosti. Tu dobu počítají se Afganové k sunitské sektě mohamedánského vyznání a jsou proto v nesmiřitelném nepřátelství s perskými šíity. Wheeler tvrdí, že rys líce je vážnějším důkazem původu nežli mluva. Dle jeho mínění nejen tvář Šír Ali chana (panovníka Afganů) potvrzuje jeho židovský původ, ale i sama povaha jeho upomíná na záludného krále Saula.

Všem občanům státu Kansas.

(ZASLÁNO.)

Rodáci!

Dnes jsem začal sbírat podpisy na žádost k zákonodárství našeho státu, aby učinila co možného, by zákonem ustanovený byly ceny dopravy po všech drahách státu Kansas, jak dopravy nákladů, tak dětí i osob, tak aby učiněn byl konec vydírání neuvědomitých monopolů. Žádost zní takto:

To the Hon. body, the legislature of the State of Kansas:

We, the undersigned, residents of ——— County, do hereby petition the legislature of the State of Kansas, to use all honorable means in its power, to establish such passenger and freight tariffs, as shall advance the interests and promote the industries of the people.

(Následují podpisy.)

Žádám Vás ctění rodáci ve všech okresích, kteří máte výrin rolnictva a průmyslu za prospěšné, za vaše spoluúčinkování v této věci, každý ve svém okolí; nejen mezi námi Čechy, ale mezi všemi osadníky, rolníky i obchodníky. Nechť každý opíše výše uvedenou žádost na velký papír (nejlépe jest vaše legal cap) a na místo které je v žádosti předem napíše jméno své county a požádá všechny o podepsání té samé. Vím že žádný podpisu svého neodepře. Že takového kroku jest nutná potřeba a nejvyšší k tomu čas, nebude žádný soudný člověk popírat, který co k dovážení, ku koupi neb prodeji má, neboť monopol železniční dře nás bez milosti. Takové obmezující zákony jsou již v jiných státech zavedeny a nejvyšší soud Spoj. St. uznal, že každý stát má právo ustanovovat takové ceny dopravní, které byly by spravedlivé pro lid i společnosti. Proč tedy nepožadovali by jsme od našeho zákonodárství, aby ta samé pro náš stát učinil? Na zdar všem!

S úctou, váš vlastenec

F. J. Švehla.

Na prodej.

Farma obsahující 80 akrů; 50 akrů vzdělano, staveni roubene, dost vody. Cena 450 dolarů. Nalezá se 8 mil od Crete na východ. Adresujte: M. Vančura, Crete, Neb.

Kde je

Karel Piskava, který si objednal Pokrok Západu pod adresou Tipton, Cedar Co. Iowa a jemuž jsme jej od 20. března t. r. posílali. Poštovský nám nyní oznamuje, že není tam znám.

SPĚCHJTEE!

Poslední příležitost získati laciných a dobrých pozemků v Nebrasce, naskytuje se nyní. Dráha

B. & M. R. R. v NEB.

nabízí pozemky v cenách

od 1 do 10 dol. akr na deset let k čekání při 3 až 6 pr. úr.

a neb

od 50 centů do $5 akr za hotové, neb kratší úvěr.

Mimo to ještě srážku z ceny pro ty, kteří pozemky koupené vzdělávají. Tyto pozemky leží blízko dráhy a větší část z nich pobilt českých osad a jsou proto zvlášť výhodné k usazení pro Čechy.

Přes půl milionu akrů

bylo letos již rozprodáno a jestli si nepřichvátnete, budou rozprodány v době nejbližší lidem jiných národností.

Proto: Spěchejte, Spěchejte!

Bližší zprávy podá, písemně neb ústně

A. E. Touzalin

Land Com. Lincoln, Neb.

a neb v řeči české

V. L. Vodička

B. & M. and Of. Omaha, Neb.

DO DAKOTY.

C. J. KADIŠ.

Česká lékárna!

na 3. ulici vedle pošty

Yankton, - - Dakota.

J. J. DUFFEK

hotoví a prodává

ve velkém i malém

BOTY A STŘEVÍCE

na 3 ulici

Yankton - - Dakota.

Znak u velké boty.

DOLU

S vysokou cenou!

CHICAGO SCALE CO.

149 a 151 Jefferson ul. Chicago, Ill.,

VÁHY

tonová vozová váha, $60.
tonová " " $40.

Všechny jiné druhy značně snížený. Každá váha úplně zaručena. Všechny objednávky rychle se vyřídí. Obětníky, ceníky a dozvědění zašlou se na požádání.

KUPTE NEJLEVNĚJŠÍ A NEJLEPŠÍ.

(do15)

Chicago & North Western DRÁHA,

VELKÁ HLAVNÍ DRÁHA ZE ZÁPADU DO CHICAGO A NA VÝCHOD.

Jest nejstarší, nejkratší, nejpřímější, nejpohodlnější, a v každém ohledu nejlepší dráhou. Jest největší: bezvýhradním majetkem ve Spoj. Státech. Společnost vlastní a operuje

2100 MIL KOLEJÍ.

JEDINÁ DRÁHA NA NIŽ JEZDÍ

Pullmanovy saloni vozy

MEZI C. BLUFFS & CHICAGO.

Žádná jiná dráha nejezdí s Pulmanovými ani jakými jinými salonními vozy mezi řekou Missouri a Chicago.

Trať položena jest lištkými ocelovými kolejemi, které spočívají na štěrkové navážce a mosty jsou buď železné neb kamenné. Osobní vlaky zaopatřeny jsou všemi známými vynálezy, sloužícími k pohodlí neb bezpečnosti a jedí rychleji než kterékoliv jiné vlaky na celé pevnině. Společnost rozšířila valně veškeré své cestovní prostředky a staví ve vlastních dílnách parovozy i osobní vozy dle potřeby, aby mohla vyhověti všem požadavkům. Vládnouc nevyrovnatelnými prostředky, může společnost zaručiti dokonalé pohodlí všem.

ROZKOŠNÁ VYHLÍDKA

která se cestovatelům po této dráze všude skýtá, poskytuje po celé cestě střídavé panorama řek, vrchů a krajin, jimž na krásu není v Americe rovno.

K JÍDLU STAVÍ SE

vlaky na příhodných místech a zdrží se vždy dosti dlouho, aby každý pohodlně jídla požíti mohl.

CESTOVATELÉ NA VÝCHOD nechť pamatují, že jest to

NEJLEPŠÍ DRÁHA DO CHICAGO

a do všech míst východu. Cestovatelé po této dráze mohou vyvoliti si jednu z

PĚTI ROZDÍLNÝCH DRÁH

a poněkud výhody

OSMI DENÍCH LINIÍ PALÁCOVÝCH

ZE CHICAGO DO

Philadelfie a New Yorku

a jiných měst východních.

Potažujte od jednatelů od nichž kupujete i stek po North Western draze. Prohlédněte si lístky a neberte je nejsouli na tuto dráhu.

Dostanete je u všech jednatelů, kteříž i vaše kufry zdarma vzíti musí po této dráze.

PRŮJEZDNÉ LÍSTKY po této dráze do všech míst na východě koupíte v písárně Central tichomořské dráhy a v čís. 2. Montgomery ul. v San Francisco a u všech větších jednatelů dráhy Central Pacific a Union Pacific i všech drah západních.

New Yorská písárna, čís. 415 Broadway. V Boston čís. 5 State ul. V Omaha 245 Farnham. V San Francisco 2 New Montgomery ul. V Chicago 62 Clark ul., pod Sherman housem; 75 Canal, roh Madison ul; na nádraží na Kinzie ul., roh záp. Kinzie a Canal ul; v nádraží na Wells ul., roh Wells a Kinzie ul.

O podrobnější zprávy, které by jste snad od místních jednatelů obdržeti nemohli, píšte na

MARVIN HUGHITT, Gen'l Mang'r. W. H. STENNETT Gen'l Pass. Agt. CHICAGO.

Příjezd a odjezd vlaků v OMAHA

Přijíždí		Odjíždí	
Poštovní *	10.40 več.	Poštovní *	5.00 ráno
Express	10.00 ráno	Express	4.00 odp.

* Vyjma neděli.

Přímý a pravidelný přeplav

z Bremen do Ameriky a nebo naopak.

KAREŠ & STOTZKÝ,

29 Bahnhofstrasse, Bremen, Evropa.

Pro celé císařství rakouské jediní splnomocněnci bremské PAROPLAVEBNÍ SPOLEČNOSTI.

Přepravují cestující po chvalně známých poštovních párnících **"SEVERONĚMECKÉHO LLOYDU"** za ceny nejlevnější. — Přeplavné v mezipalubí s celým stravováním obnáší:

$30.00 papírů pro osobu přes 10 roků starou.
$15.00 " " dítka od 1 do 10 roku stáří.
$2.50 " " kojence pod 1 rok stáří.

Zpáteční přeplavní lístky vystavuje v ceně snížené pan **Franta Brodsky, 26 Avenue C v New Yorku.**

Severoněmecký Lloyd jest největší společnost paroplavební v Německu an čítá **27** velkých železných parolodí po nichž se 613.772 osob do konce roku 1876 šťastně přeplavilo. Žádné odůvodněné stesky se proti ním posud neozývali; haní-li je kdos, činí to buď *z návodu našich nepřátel aneb k vůli své ziskuchtivosti.*

Jednatelové v státu Nebraska jsou:

v Omaha, pan JAN ROSICKY, MAJITEL "POKROKU ZAPADU"
v Crete, " J. JINDRA,

kteří přijímají peněžní částky za přeplavní lístky jakož i k další zásilce do Čech, Moravy atd.

Kdoby povolával za sebou do Ameriky své přátele aneb známé, nechť nám zdělí jejich adresu; my zpravíme je ochotně o všem k cestě potřebném a postaráme se o správnou jejich přepravu.

Dopisy na nás buďtež adresovány

Kareš & Stotzký
Bahnhofstrasse 29 v Bremen (Evrop